

сѣмъ най-необходима, — азъ сѣмъ богиня на семейното щастие.

ТРЕТЯТА САМОДИВА.

Станете и борете са, защото безъ борба и страдания нѣма ни животъ, ни щастие. Азъ съ нищо повече не мога да ви обдара, освѣнъ съ ягка воля, съ здравъ разумъ и съ здрави мишници. Който иска животъ, той трѣба да обича свободата; а който обича свободата, той трѣба да крѣпави рѣцете си и да жертвува животътъ си. Добрите нѣща сѣ сѣкпи; а сладките плодове са раждатъ отъ горчиво дърво. Монте двѣ сестри мислятъ само за тѣлото ви; а азъ мисла и за душата ви. Който иска да освободи тѣлото си, той по-напредъ трѣба да освободи душата си. За живите, за свободолюбивите и за правдолюбивите граждане азъ сѣмъ най-необходима, — азъ сѣмъ богиня на животътъ. (Вдига рѣката си нагоре, а послаъ я спуща надолу и говори тихо.) Българю, заклинамъ та въ името на твоите синове да излѣзешъ предъ мене и да ми кажешъ нуждите си!

БЪЛГАРИЯ (излиза изъ земята).

Защо сте дошли да ми разваляте сѣнътъ? Кой ви е викалъ да трѣвожите мирните и тѣрпеливите султански вѣрнопопданници? Оставете на ма вамира!

ТРЕТЯТА САМОДИВА.

Време е вече да оживѣешъ и ти. Цѣли петстотинъ години си спала въ най-черната темнота; цѣли петстотинъ години си тѣрпѣла най-варварскиятъ деспотизмъ; цѣли петстотинъ години си била за смѣхъ и за презиране. Стига вече.

БЪЛГАРИЯ (си тѣрка очите).

А захванало ли е да са разсѣнва?